

ΑΡΙΘΜΟΣ 2426/1997

ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Β΄

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές -Βασίλειο Κοκκινίδη, προεδρεύοντα Εφέτη (επειδή κωλύονται οι Πρόεδροι και οι αρχαιότεροι Εφέτες), Ζήση Βασιλόπουλο και Δημήτριο Ευθυμιάδη -Εισηγητή, Εφέτες και τη Γραμματέα Πολυχρονία Μανάβη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 20 Ιουνίου 1997 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ-ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "Ε. ΑΕ" που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εκπροσωπείται νόμιμα, για την οποία παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Βασίλης Χασάπης(ΑΜ 1179).

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Δ. Π. του Ι., κάτοικος Θεσσαλονίκης, για τον οποίο παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Σωκράτη Χατζηπαντελίδης (ΑΜ 1064).

Η υπόθεση φέρεται για να συζητηθεί με κλήση (αρ. εκθ. κατάθεσης/1997) της εφεσίβλητης ύστερα από την έκδοση της υπ' αριθμ./1997 μη οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου τούτου με την οποία διέταξε αποδείξεις.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνηση της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρεται προς περαιτέρω συζήτηση η κρινομένη υπόθεση μετά την επ' αυτής έκδοση της υπ' αριθμ./1997 μη οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου τούτου. Με την τελευταία απόφαση του το Δικαστήριο αυτό, αφού δέχθηκε κατά τύπους και κατ' ουσίαν την έφεση του εναγομένου-εκκαλούντος κατά της αποφάσεως του πρωτοβαθμίου; Δικαστηρίου (...../96 Μονομελούς

Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης), που εκδόθηκε ερήμην του στην πρώτη συζήτηση, επί αγωγής προσωπικής κρατήσεως, υποχρέωσε την ενάγουσα να αποδείξει, δια παντός νομίμου αποδεικτικού μέσου και μαρτύρων, την εμπορική ιδιότητα του εναγομένου, η δε εξέταση των μαρτύρων πραγματοποιήθηκε ήδη και πρέπει να εξετασθεί, μετά ταύτα, η υπόθεση κατ' ουσίαν.

Η κατά το άρθρο 1 Εμπ.Ν. εμπορική ιδιότης αποκτάται από εκείνον που ενεργεί κατά σύνηθες επάγγελμα εμπορικές πράξεις, με το δικό του όνομα και όχι όταν ενεργεί στο όνομα άλλου. Έτσι δεν είναι έμπορος το μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ανωνύμου εταιρίας ή ο διαχειριστής εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, γιατί δεν ενεργούν με δικό τους όνομα αλλά ο πρώτος, σύμφωνα με τα άρθρα 18, 22 ν.2190/20 και ο δεύτερος σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17 ν.3190/55 ως εκπρόσωποι των εταιριών αυτών, εκτός εάν ενεργούν οι ίδιοι για δικό τους λογαριασμό, εμπορικές πράξεις. Ακόμη και ο μέτοχος τέτοιων εταιριών, εκ μόνης της ιδιότητος του αυτής δεν είναι έμπορος, εκτός αν έχει το σύνολο ή το μεγαλύτερο μέρος των μετοχών της ανωνύμου εταιρίας ή εταιρικών μεριδίων της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, ώστε από τη συμμετοχή του να εξαρτάται η εξακολούθηση των εργασιών αυτής ή αυτή η ύπαρξή της, οπότε είναι έμπορος. Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι δεν χωρεί προσωπική κράτηση κατά των εκπροσώπων α.ε. και επε, κατ' αρθρ. 1047 §§ 1-3 Κ.Πολ.Δ για τα στο άρθρο αυτό αναφερόμενα χρέη (Α.Π. 9/1991 ΝοΒ 40, 528, Α.Π. 521/88 ΝοΒ 37,1416). Στην κρινομένη υπόθεση, από τις ένορκες στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού καταθέσεις των μαρτύρων, που εξετάστηκαν (Χρ. Μαυροφρύδη; Αρ. Παυλίδη) και περιέχονται στα πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου και όλα τα νομίμως, μετ' επικλήσεως, προσκομιζόμενα έγγραφα, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Ο εναγόμενος, με την υπ' αριθμ .../1990 πράξη συστάσεως ανωνύμου εταιρίας της συμβ/φου Θεσσαλονίκης Μ. Κ. ήταν μαζί με δύο άλλα πρόσωπα, μέτοχος, άμα δε και πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του πρώτου διοικητικού συμβουλίου, μέχρι του πρώτου εξαμήνου του έτους 1995, της τότε συσταθείσης ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία "Γ. Ε. Α. – Κ. ΑΕ" και με

διακριτικό τίτλο "Α. C. ΑΕΕ". Σκοπός της εταιρίας αυτής, μεταξύ άλλων, είναι η εισαγωγή και εμπορία αυτοκινήτων, γεωργικών μηχανημάτων, δικύκλων παντός τύπου καινούργιων και μεταχειρισμένων. Άλλη ή παρεμφερή εμπορική δραστηριότητα δεν αποδείχθηκε ότι έχει ο εναγόμενος, αφού, στο σημείο αυτό χαρακτηριστικές είναι οι καταθέσεις των μαρτύρων τόσο της εναγούσης όσον και του ίδιου (εναγομένου) που καταθέτουν ο μὲν πρώτος ότι "... είχε (ο εναγόμενος) την ως άνω ανώνυμη εταιρία (Α. C.), ο δε δεύτερος τούτων ότι ατομική επιχείρηση, ο ίδιος (εναγόμενος) δεν είχε ποτέ. Κατά τον κρίσιμο χρόνο της εκδόσεως της τραπεζικής επιταγής, με αριθμό της Τραπέζης Μακεδονίας Θράκης, την 15-12-1993, από την ως άνω ανώνυμη εταιρία που εκπροσωπούσε ο εναγόμενος με την παραπάνω ιδιότητά του, της οποίας κομίστρια είναι η ενάγουσα, επίσης ανώνυμη εταιρία με τον διακριτικό τίτλο "Ε. ΑΕ" και της στη συνέχεια εκδόσεως, με βάση την επιταγή αυτή, της υπ' αριθμ./1993 διαταγής πληρωμής του Ειρηνοδίκου Θεσσαλονίκης, συνολικού ποσού 3.700.000 δρχ., ο εναγόμενος, εκ μόνης της παραπάνω ιδιότητος του, ως προέδρου του διοικητικού συμβουλίου και διευθύνοντος συμβούλου της παραπάνω ανώνυμης εταιρίας δεν απέκτησε την εμπορική ιδιότητα, αφού μάλιστα δεν αποδείχθηκε ότι διατηρούσε ατομική επιχείρηση αγοράς και πωλήσεως επί κέρδει παντός είδους αυτοκινήτων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω διαλαμβανομένων αφού δεν αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος, ως εκπρόσωπος της ανωνύμου εταιρίας της οποίας ήταν, κατά το κρίσιμο ανωτέρω χρόνο, πρόεδρος του διοικητικού της συμβουλίου και διευθύνων σύμβουλος της, ήταν έμπορος, εφόσον δεν μετερχόταν, εμπορικές πράξεις, κατά κύριον επάγγελμα, με το όνομα του, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσίαν. Η δικαστική δαπάνη του εναγομένου, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, πρέπει να επιβληθεί στην ενάγουσα, ως ηττωμένη, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του εναγομένου (αρθρ. 176, 183 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αγωγή.

Καταδικάζει την ενάγουσα στη δικαστική δαπάνη του εναγομένου, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας εκ δρχ. ογδόντα πέντε χιλιάδων (85.000).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 20 Ιουνίου 1997 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 20 Ιουνίου 1997.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ